

LACKFI JÁNOS

Isten-keresgélő

*Hol van az Isten?
Mért van az Isten?
Kellene már, hogy
kézre kerítsem...*

*Nézem a földben,
nézem a fában,
itt a vakondok,
ott meg a szú van.*

*Nézem az égen,
nézem a tóban,
saslibegésben,
kajla kopóban.*

*Hol van az Isten?
Kis katicában?
Hajnali fényben?
Kerge cicában?*

*Hold kerekében?
Nap-zuhogásban?
Mindig az egyben?
Mindig a másban?*

*Hogyha keresnéd
benn a zsebedben,
épp kikukucskál
fenn az eszedben.*

*Szél fuvoláján
küldi a hangot,
küldi az epret,
küldi a mangót.*

*Küldi a márványt,
küldi a rozsdát,
mébek az Istent
mind beporozzák.*

*Itt is, amott is,
ott se, meg itt se,
isteni bukfenc,
épp ez a kincse.*

*Kergetem egyre
én is az Istent,
csörtet utánam,
bújik a nincsben.*

*Bújik a vanban,
fűsubogásban,
engedi néha,
hogy kipecázzam.*

*Hogyha a markom
összeszorítom,
csobban a vízben,
elviszi titkom.*

*Ám ha lehunyom
két szemem, itt van,
csak maradásra
kell kitanítsam...*

Hasbeszéd

*Beszélek otthon, iskolában,
a buszon, a villamoson,
már mindenki a fejét fogja,
észrevétlen odébb oson.*

*Lyukat beszélek a fülekbe,
a puskacsőbe is lyukat,
lyukat beszélek a sajtókba,
és minden zokni kilyukad.*

*Lyukat beszélek a zárukba,
a kulcs majd azon csusszan át,
lyukat beszélek céltáblákba,
kilyukasztom a tű fokát.*

*Lyukat beszélek barlangokba,
alagutat a föld alatt,
akkora lyukat, hogy a metró
egy ideje abban szalad.*

*Anyám azt mondja, nem normális,
hogy valaki ennyit beszél,
lyukat beszélek a hasába,
és átfütyül rajta a szél.*

Bottal ütés

*Házunk előtt, házunk előtt
de sok ember jár gyalog,
a friss hóba pecsételve
össze-vissza lábnyomok.*

*Kicsi talpak, óriás talpak,
koppanó sok tűsarok...
Peckesen járt, kullogott csak?
Mondjátok meg, lábnyomok!*

*A sok kósza nyom között ő
üzenetet nem hagyott?
Taposott szívet a hóba?
Vagy sóhajtott egy nagyot?*

*Mindhiába, nem találok
hol baladt a lányka át,
kiszaladok egy nagy bottal,
azzal ütöm a nyomát...*

Rend a lelke

*Rend a lelke mindennek,
rend van a szobámban.
Az asztalon van egy könyv,
azon meg egy ág van.*

*Az egy nagyon fontos ág,
azért van a könyvön,
árbóc lesz majd belőle,
addig kicsit őrzöm.*

*Ott azon az árbócon
hever az én sapkám,
sokszor van rá szükségem,
másbóvá nem raknám.*

*Szép rendben a sapkámon
van egy almacsuika,
csomag rágó, pár zsepi,
meg egy száraz bukta.*

*Pohárban egy fogkefe,
fésű, toll, vonalzó,
a tetején szép rendben
alig használt alsó.*

Jobb adni

*Jobb adni, mint kapni,
főleg ha rohadt,
nyomd a más kezébe,
aztán meg szaladj!*

*Jobb adni, mint kapni
a tojáslevest,*

*pörköltedre öntöm,
öreg, most neved!
Jobb adni, mint kapni,
főleg az egyest,
látszik a tanáron,
örül egyenest.*

*Jobb adni, mint kapni,
főleg a pofont
vagy a hasbarúgást,
ennyi, köszi, pont.*

Osztálytárs

*Sunyi, mint a gázszivárgás,
hazudik, mint a vízfolyás,
csúnya, akár a jégverés,
és büdös, mint a főtt tojás.*

*Na jó, annyira nem sunyi,
csak nem tudsz rá számítani,
ha rábízom a titkomat,
mindig megtudja valaki.*

*Tán nem annyira hazudós,
csak néha csöppet bejeds,
és akkor mindent letagad...
Esküszik, nem mondott ilyet!*

*Csúnya, de nem is annyira,
hátról jól mutat szegény,
ha vaksötét az éjszaka,
és egy vödör van a fején.*

*Annyira mondjuk nem büdös,
csak eláll a lélegzeted,
száz méterről érzed szagát,
amúgy irtó helyes gyerek.*

Asztali tikitaki

*Szorgosan
üti-veri
Lacika az icipici
labdát.
Fáj neki?
Nem fáj.*

*Jó ez az asztali
tikitaki,
püföli a
Lacika a
kipikopi labdát.*

*Isteni,
de remek a
tenyerese,
nyesegeti
a fonákat.*

*Hálót rezgeti,
ide keni,
oda keni,
mint az uzson-
nát a nagy.*

*Hej, Laci,
pörgeti,
csavarosan
megtekeri,
utazik a labda.*

*Odabenn
utazik a
levegő,
de ki sose
jöhet ő.*

*Ám ha a
Lacika
rátapos a
lasztira,
szabadul a
levegő.*

*Pingponglabda
reccs,
véget ér a
meccs.*

Nyári zötyögés

*Takadam, takadam, tamtam,
zötyögünk vonaton, zaj van,
zötyörög odakinn minden,
de remek kirakós, ingyen!*

*Zötyörög a mezőn róka,
zötyögős a tehén borja,
zötyörög temető, templom,
de nekünk zötyögés nem gond.*

*Bereped a tojás héja,
eheti a gyerek még ma,*

*kilötyög kicsikét kólám,
olyan is a piros pólóm.*

*Kicsit az utazás piszkos,
de azért odaérsz biztos!
Nagyihoz vonatoz két bocs,
ez a terv nem is oly titkos.*

*Ideér kalauz bácsi,
jegyeken lyukakat vág ki.
Lekezel valahány fecnit,
jegyen át a világ tetszik!*

*Na, megáll a vonat, kissrác,
a jegyen, a lyukon mit látsz?
Odasüss, nagyí már ott van!
Lefelé, lefelé, gyorsan!*

SZABÓ T. ANNA

Róka

*Rókát fogtam, nem ereszt el,
figyel orral, figyel szemmel,
füle hegyes, foga éles,
forró róka, vörös, éhes,*

*minden sejtje lüktet, lángol,
rám néz ki a lángolásból,
pillantása, mint a mágnes,
ahogy delejezve rám les,*

*állattá bűvölne engem,
hogy a csapdát elfelejtsem,
én az állat, ő az ember,
forró mágnes, magmaszemmel,*

*embert fogott, nem eresztem,
én fogom őt, ő fog engem,
bűvöletben néz és nézem,
nem enged el, ezért én sem,*